

Lời giới thiệu: Tập thơ này gồm 10 bài thơ đã được tác giả MD Hoàng Dũng phổ nhạc. Kính mời quý vị thưởng lãm những bài thơ sau đây. Trân trọng. -tkd

Thu Xa

Gặp EM nơi phố lạ,
Lại nhớ chuyện ngày qua,
Ánh mắt nào trao vội,
Giờ đây chẳng xóa nhòa.

Thu chừng như níu kéo,
Những giấc mộng xa xưa,
Bao tháng ngày thân ái,
Kể sao cho mấy vừa.

Ta cùng vời kỷ niệm,
Hai đứa thoáng cười ngây,
Ba chữ ngày xưa đó,
Sao mà khó nói thay.

Hai nẻo đường ta bước,
Mỗi ngày một cách xa,
Hôm nay mình gặp lại,
Như níu giấc mơ ngà.

Tôi về tìm để lại,
Lén giấu chút hương say,
Ánh mắt ngày xưa đó,
Xin đừng khép xóa bay.

Thu chừng như giận dữ
Đuổi lá chạy loay hoay
Góc nhỏ nằm im thờ
Thu đùa chẳng biết say

Thu về ngang phố nhỏ,
Thoáng níu tháng ngày qua,
Tôi dõi nhìn nhóm lá,
Chợt hay Thu đã xa...

T HÔI THÌ

Thôi thì, EM đã đi.
Đề lại những ngày si,
Nỗi nhớ nào vương vấn,
Ru lời thơ đậm ghi.
Thôi thì, EM đã xa,
Phố vắng những ngày qua.
Nơi chốn xưa hò hẹn,
Còn chẳng dấu nhạt nhòa.

Chiều nay trời nhạt nắng,
Gió lạnh đùa vu vơ.
Kỷ niệm nào mời gọi,
Cho lời dệt nét thơ.
Chiều nay trên đất khách,
Nhớ thuở tình lên ngôi.
Say đắm vòng tay ấm,
EM đi, đi thật rồi.

Thôi thì, EM chẳng nhìn.
Một thuở nắng hồng xinh,
Vai sánh vai chung bước,
Nâng niu một khối tình.
Thôi thì, một giấc mơ.
Ru gã khờ ngu ngơ,
Nắn nét lời si dại,
Trao người một chút thơ.

K ỷ Niệm Mãi Còn Đây

Kỷ niệm nào phai phai
Khi năm tháng miệt mài
Ru hoài bao nhắc nhở
Giấc mộng của hôm nay

Kỷ niệm đề vai nặng
Cho ta những đại khờ
Âm thầm đêm trống vắng
Viết mãi một vần thơ

Kỷ niệm còn lưu luyến
Như mưa chợt đổ về
Tựa Thu buồn gió chuyển
Nhắc khẽ những đam mê

Kỷ niệm nào EM nhớ
Khi ta gặp bất ngờ
Bâng khuâng đầy ngỡ
Vương vấn buổi ban sơ

Kỷ niệm là vần thơ
Cho ta những ngẩn ngơ
Ru lòng trong nét chữ
Hạnh phúc luôn uơm mơ

Kỷ niệm là thương mến
Bạn bè chung kết tay
Tình thân luôn thể hiện
Đối họa vần thơ say

Kỷ niệm mãi còn đây
Tháng ngày dẫu đổi thay
Ta còn bao dấu ái
Xin giữ chút lòng đầy.

Hoàng Dũng

TRĂNG RẼM VẦN VƯƠNG

Đêm nay nhìn trăng sáng.
Thương nhớ quê hương xa.
Từng cụm mây lãng đãng.
Như dân Việt xa nhà.

Nhớ hàng tre bao phủ.
Dọc đường làng thân yêu.

Chân vui theo bạn rủ.
Câu cá dưới nắng chiều.

Nhớ trưa hè nắng đỏ.
Dưới gốc mận thơm ngon.
Chuyện giòn như pháo nổ.
Đánh đáo và tạt lon.

Nhớ mưa đùa nắng hạ.
Giờn nước chẳng buồn lo.
Xếp giấy làm thuyền, thả.
Chở hạnh phúc học trò.

Nhớ vườn cây ăn trái.
Đậm đà đất quê hương.
Cùng bạn bè leo hái.
Ngọt lịm bao tơ vương.

Nhớ những chiều háo hức.
Nương gió lộng điều bay.
Tiếng cười giòn cao vút.
Đan kết tuổi thơ ngây.

Nhớ ghê từng chú dế.
Thách đấu đá hăng say.
Thắng thua cùng vui kể.
Rạng rỡ từng phút giây.

Nhớ xưa bao trưa nắng.
Tắm mát ngọn sông đào.
Bơi đùa qua cồn vắng.
Phơi nắng ngắm mây cao.

Nhớ Thầy Cô trường học.
Nao nức rộn giờ chơi.
Tương tư dân kẹp tóc.
Vương vấn trọn cuộc đời.

Đêm trăng mờ mắt lệ.
Ngày tháng nhẹ dần trôi.
Nhớ thương vùng đất Mẹ.
Ray rút mãi khôn nguôi.

TÌNH CHA

Cha bước qua mưa nắng,
Gót chân in dậm dài,
Vai gầy mang gió bụi,
Nuôi lớn con từng ngày.

Bữa cơm nghèo vẫn ấm,
Nhờ gánh vai âm thầm,
Mồ hôi rơi xuống đất,
Giữ ấm yên trong năm.

Con nghe trong tiếng thờ,
Là bao điều ngọt ngào,
Một đời lo trước gió,
Cho mái nhà dài lâu.

Cha ơi, con cúi đầu,
Ơn cha như trời sâu,
Cha ơi, con xin hát,
Công cha sáng muôn màu.

Cha ơi, cha vất vả,
Mà chẳng nói một câu,
Cha ơi, con thương lắm,
Theo con suốt đời sau.

Bàn tay chai sạn ấy,
Nắm chặt lấy tương lai,
Dù bão giông ngoài ngõ,
Cha vẫn che từng ngày.

Áo cha sờn theo tháng,
Lưng còng theo năm dài,
Đôi nụ cười con trẻ,
Lấy niềm vui ban mai.

Mai này con khôn lớn,
Vẫn nhớ dáng cha hiền,
Nhớ câu cha dặn bảo,

Sống tử tế, ngoan siêng.

Dẫu đời còn mưa gió,
Con vẫn giữ trong lòng,
Một bóng cha cao quý,
Soi đường con ước mong.

Hoàng Dũng

EM VẼ BÀI THƠ

EM vẽ bài thơ trói gã khờ,
Tùng trang thù mộng lắm vu vơ,
Cho trăng ngơ ngẩn nằm im bóng,
Và gió phiêu du thổi dạt dờ.

EM vẽ từng lời nghe thiết tha,
Dâng sầu men rượu chôn phong ba,
Ươm bao niềm nhớ hoài vương vấn,
Một cõi mộng mơ thắm đậm đà.

EM vẽ cho đời thêm đắm say,
Cho hoa rộn rã nở khoe bày,
Cho chàng bướm trắng hồn ngây ngất,
Bay lượn băng khuâng những tháng ngày.

EM vẽ cho tình thêm đậm sâu,
Từng câu tha thiết đẹp muôn màu,
Ru lòng khách lạ ngồi nghe mãi,
Để thấy cuộc đời tươi thắm mau.

EM vẽ tình hồng ghẹo gã si,
Cho đời ngơ ngẩn lạc đường đi,
Tùng ngày chìm đắm bao sầu mộng,
Tội quá, gã khờ chẳng biết chi.

EM rót cho tôi chút rượu nồng,
Xin đừng vẽ nữa chỉ hoài công,
Cuộc chơi tình ái xoay vòng mãi,
EM hơi còn chẳng duyên âm lòng.

SỐ ĐÀO HOA

Chiều buồn ngồi nhớ chuyện ngày qua,
Một thuở ngu ngơ rất thật thà.
Cái số đào hoa thời dạo trước,
Năm cô đeo đuổi chẳng buông tha.

Cô lớn nghiêm trang không nói nhiều,
Bạn bè thân mật gọi Cô Liêu,
Buồn vương khóe mắt luôn sầu mộng,
Ngày tháng êm đềm vắng tiếng yêu.

Và cô kể tiếp vốn hiền ngoan,
Cứ bước theo chân như buộc ràng,
Tên gọi Cô Đơn ai cũng biết,
Tháng ngày im lặng chẳng than van.

Lại nhớ rất nhiều cô thứ ba,
Loanh quanh một bóng tháng ngày qua,
Tên là Cô Quạnh luôn buồn vắng,
Thiếu hẳn nụ cười nơi xứ xa.

Và cô áp út mãi sầu bi,
Sáng tối âm thầm mỗi bước đi,
Cô Độc khuê danh, người biết tiếng.
Ru đời cốc rượu với bài thi.

Cô út nhìn đời luôn vẫn vợ,
Dệt lòng giấc mộng những uơu mơ,
Tên là Cô Tịch, ưu sầu mộng,
Phòng vắng một mình thấm ý thơ.

Vậy đó năm cô đeo đuổi hoài,
Xứ người hoang vắng biết tìm ai?
Trao lời tâm sự cùng chia sẻ,
Cuộc sống thuở nào thật đắng cay.

Đêm nay chợt nhớ chuyện ngày xưa,
Nhắc đến năm cô, sợ đến chừa,

Viết vội đôi dòng thơ kỷ niệm,
Gởi lời tâm sự, một chiều mưa...

Hoàng Dũng

SÀI GÒN THƯƠNG

Thân thương hai chữ Sài Gòn,
Thắm mơn nỗi nhớ mãi còn đâu đây,
Quê xa vương vấn từng ngày,
Mượn vần thơ nhỏ trải bày tâm tư.

Sài Gòn xa vắng mịt mù,
Đếm bao lá rụng tiễn Thu từng mùa,
Nhớ đôi guốc mộc nhẹ khua,
Nhớ tà áo trắng thẹn thù lia liếc nhanh.

Sài Gòn hàng lá me xanh,
Ta vui sánh bước ướp thành bài thơ,
Tuổi hồng mộng ước vu vơ,
Thân thương một thuở ngu ngơ tình hồng.

Sài Gòn nhớ mãi trong lòng,
Nơi đây đất khách chép dòng thơ si,
Nhớ EM từng chữ mến ghi,
Nhớ Sài Gòn cũ, thăm thì với thơ...

Hoàng Dũng

NGHĨA MẸ BAO LA

Mẫu tử tình thâm tựa biển trời,
Ân cần dưỡng dục chẳng hề ngơi.
Chân bùn lấm tằm nuôi con lớn,
Tóc bạc pha sương đợi trẻ cười.
Nắng sớm che đầu, thân héo hắt,
Mưa đêm ẩm dạ, lệ tuôn rơi.
Trần gian vạn nẻo nhiều dâu bể,
Chỉ có Mẹ yêu chẳng đổi dời.

Tảo tần sớm tối vện lòng son,
Gánh nặng trên vai nhọc chẳng mòn.
Quạt mát trưa hè xua nắng cháy,
Chăn êm đêm lạnh giữ hơi tròn.
Tìm cơm xẻ áo lo cho trẻ,
Gửi nhớ trao thương dặn bảo con.
Một kiếp phù sinh xoay vạn nẻo,
Ơn sâu nghĩa nặng tựa bằng non.

Bình minh hé rạng ánh dương hồng,
Mẫu ái bao la tựa biển đông.
Bão táp ngoài kia đông gió nổi,
Hiên nhà dưới mái ấm nồng trông.
Lời ru ngọt lịm xua cay đắng,
Ánh mắt bao dung giải bão bùng.
Dẫu có đi xa muôn dặm thăm,
Về bên gối Mẹ hết hoài công.

Suối nguồn tình mẹ chảy miên man,
Tưới mát tâm hồn giữa thế gian.
Dẫu nếm đắng cay môi vẫn mỉm,
Dù mang cực khổ dạ nào than.
Thân cò lặn lội nơi bùn xám,
Bóng hạc lung linh giữa nắng vàng.
Chữ hiếu chưa tròn lòng mãi nhớ.
Cầu cho Mẹ mãi được bình an.

Cúc vàng chớm nở ngát hương tràn,
Nhắc nhở công ơn tựa núi ngàn.
Một thuở nằm nôi nghe tiếng hát,
Bao lần vấp ngã tựa vai ngoan.
Đời con rạng rỡ nhờ tay Mẹ,
Kiếp trẻ bình yên lánh khổ nàn.
Nguyện chúc từ thân luôn khỏe mạnh,
Tình nồng mẫu tử mãi an nhàn.

Lòng Mẹ như biển mênh mông,
Chở che con trẻ giữa dòng đời trôi.
Tảo tần khuya sớm bồi hồi,
Thân gầy nắng dãi mặn môi nụ cười.
Cả đời gánh vác ngược xuôi,
Chỉ mong con được một thời ấm êm.
Mothers Day dạ chẳng quên,

Cầu cho Mẹ mãi vững bền an vui.

Hoàng Dũng

CÓ NHỮNG

Có những giây phút,
Tôi tưởng chừng xa vắng,
Khi đất trời hầu như im lặng,
Chợt nhớ về EM,
Nhớ mãi thuở êm đêm...

Có những vu vơ,
Khi đêm về hiu quạnh,
Mà tin xưa ngày thêm xa tránh,
Tôi chợt thần thờ,
Rồi lại nhớ ngu ngơ...

Có những men say,
Khi cơn buồn xâm chiếm,
Lòng lặng sâu khơi từng kỷ niệm,
Để được thấy về,
Một thuở sống đam mê...

Có những lời thơ,
Viết hoài bao nhung nhớ,
Để nói lại lòng, tim rạn vỡ,
Tìm chút hương yêu,
Đã xa vắng từng chiều...

Có những chiều mưa,
Gọi từng dư âm vắng,
Nhắc nhở hương xưa lòng sâu lắng,
Một thuở ngu ngơ,
Gói ghém bao ý thơ.

Có những mùa đông,
Ngồi nhìn ngàn hoa tuyết,
Rơi mãi rơi mãi xa biên biệt,
Lại nhớ về nhau,
Thương quá thuở ngọt ngào.

Có những đại si,
Một thời như trẻ nhỏ,
Để bây giờ ôm buồn ngồi đó,
Từng chữ băng khuâng,
Chờ mãi một dáng xuân...

Hoàng Dũng

Nguồn: Internet eMail by dũngkbc3119 chuyển

*Đăng ngày thứ Năm, July 9/2026
tkd, Khoa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*